

ORBÁN ÉVÉRTÉKELÉSE ÉS A VESZPRÉMI VÁLASZTÁSOK – SZÓINFLÁCIÓ ELLEN: MINŐSÉGESZME

[2015/03/01](#) [NIFADMIN](#) [1 HOZZÁSZÓLÁS](#)

Orbán Viktor évértékelő beszéde is több szempontból érdekes. Már nem vállalja szavakban sem olyan keményen az illiberális vonalat, pontosabban tompítani igyekszik annak élet. Viszont továbbra is a „polgári Magyarország” víziója lebeg a szeme előtt, bár még nem tisztázódott, hogy szerinte a polgár citizen vagy burzsoá értelemben használatos.

Igaz a miniszterelnöki ténykedése erre azért választ ad, ha nem is könnyen ismerhető fel e válasz. Magam azonban nem akarok polgári értékeket követni, hiszen nekünk magyaroknak, egyedülállóan jó nemzeti értékrendünk van. Támogatni tudom viszont a „keményen dolgozók” pártfogását, bár az egykori párthűség alapján szerzett nyugdíjak – majd vagyonok is – „kemény” munka alapján születtek, de láthatóan nem szünteti meg a kormány. Én az állam működését a görög filozófusokkal egyetértésben a közjó szolgálata felől tudom csak megközelíteni, így nem az inflálódo szavakban, de kizárólag gyakorlatban szeretném már látni a közjó érdekében keményen dolgozók megsegítését!

(A devizakárosultak időhúzó álmentegtetése helyett – ami valójában bankmentő gyakorlat, ahol a banki törvényteleniséget némi elengedéssel takarják el!)

Ha öt év hatalom, nem volt elegendő arra, hogy a legkülönbözőbb trükkökkel manipuláló bankok, s brókerházak körmére nézzen az állam, akkor bizony a polgár csak is burzsoát jelenthet a jelenlegi, de a többi – *1990 óta kormányra került* – párt számára is. *(Időnként már Gyurcsány is polgározik, sőt nemzetet emleget!)*

1. Fodor Gábor mondott azonban egy érdekeset a polgári jelzőről. Szerinte az csak egy termék, amit el kell tudni adni. Lám-lám néha kivillan a szóinfláció!

Ezért a polgári értékek fogalmi rendszerét a kormánynak végre tisztázni kellene, mert a szavazópolgárokat – *akik nagy része már digitális bennszülött* –, s a helyzet elméleti-fogalmi összevisszaságát a gyakorlati pártpolitika jelentősen fertőzi.

Pl. „*Kompromisszumok nélküli őszinte beszédet*” hirdetett a választásokon a veszprémi Totya. Ő az országos politikai kiábrándultságot meglovagolva nyert ugyan, de semmit sem tud majd elérni egyedül és független képviselőként a Tisztelt Házban, mert a „szisztéma” így van a monetarizmus által kiépítve. Viszont elismerem, hogy ha pártkötelékben lenne, akkor sem a függetlenség, hanem a pártfegyelem döntene helyette a szavazáskor. A lelkiismeret helyetti szavazás „szisztémáját” kellene ügyesen megkerülni a Nemzuetnek, de ehhez előbb a Nemzet visszaépítése szükséges!

Vagy egy igazságpártot alapítunk, amivel rombolhatók a hazugságállam béklyói, vagy területileg felelős, független képviselőket próbálunk az alsóházba juttatni, s őket egy szervezett becsületbírósággal folyamatosan ellenőrizzük, hogy meghirdetett választási programjukhoz tartják-e magukat?

Visszatérve a veszprémi választásokhoz elismerem, hogy a nyertes hatalmas munkát végzett, mert minden faluba elment, s be tudta söpörni az elégedetlen szavazók nagy részének a voksát. Ez tehát azt bizonyítja, hogy helyi ember, aki valamennyire ismert és képes valódi kampányt folytatni: igenis legyőzhet pártot is, s így megtört végre a pártok legyőzhetetlenségi mítosza. *(Bár itt a háttérben ott rejtőzött a baloldal infrastruktúrája és talán még a pénze is.)* Viszont minden a gyakorlatban dől el, s majd látni fogjuk, hogy hova ál vagy inkább ül a nyertes.

Ez azért is lesz majd érdekes, mert vagy újabb csalódást fog okozni politikája a választóknak, vagy esetleg éppen Kész Zoltán lesz alkalmas arra, hogy alapítson egy olyan becsületbíróságot, amely egyrészt segíti a munkáját, de ezzel ellenőrzi is a képviselői tevékenységét. Ez komoly előrelépés lenne a népképviselet útján!

Hiszen nem vállalta egyik őt támogató és erkölcstelen pártot sem a választáskor, s a függetlenségét hangsúlyozta végig. Nyert is, hiszen a választóknak már régen elege van a pártok erkölcstelenségéből és az eredménytelen sárdobálásukból. Mert nem arra lenne itt szükség, hogy állandó vádaskodás foglalja le az időt és energiát a Tisztelt Házban, hanem a korrupt, hatalommal visszaélő képviselők azonnali felelősségre vonására, s börtönbe juttatására.

Kész Zoltán mai helyzete, nem fog se politikai karriert, se beleszólási lehetőséget biztosítani számára az országos politikába. Neki feltétlenül választania kell a pártok, a megélhetési

ücsörgés, vagy azon két irány között, amit az előbb már felvázoltam. Ám igazságpártot alapítva lerombolni a hazugságállam béklyóit, óriási feladat lenne. Az ellenőrző és tanácsadó becsületbíróóság létrehozása azonban logikus lépés a számára. Egyrészt valóban segítené munkáját, sőt ezzel ellenőriztetné is a saját képviselői tevékenységét, s hitelesítené, erősítené a népképviselő megvalósíthatóságának esélyét.

Egyébként a politika – *mint termék* -, már nagyon régen megjelent a „politikai piacon” csak nem beszéltünk róla ennyire konkrétan. Ám az általam sokszor emlegetett „pénzpórázra fűzött pártok” valójában éppen ezt a „szó-terméket” forgalmazták, s ennek a bankárkaszt profitérdeke a valódi háttere.

Jelen gondolataim is ezzel a szóinflációval foglalkoznak, s épp annak a fényében, hogy ez az a „párt-termék” amely elhomályosította idáig a választópolgárok közül azoknak a szemét, akik nincsenek még felvértezve a monetáris háttérdiktatúra –

egyébként demokráciának

nevezett, vagy inkább csúfolt világa

– pontosabban annak hatásai ellen.

Emlékezzünk, hogy Német László 1943-as nemzetcentrikus és soha nem inflálódó szavai, még 56-ban is meghatározták a magyarságtudat alapjait. A fogalmak mai zűrzavarában már „Késznek” kellene lennünk a nemzet és a nép szavaink, sőt a pártpolitika és a közjólátás szavainknak a tartalmi elhatárolására, sőt ezeknek a fogalmi meghatározására is. Egyébként Kodolányi említette meg először a szóinflációt Szárszón, ami mára önbeteljesítő jóslatként megvalósulva, szétrombolja a hazai tömegek maradék erkölcsét, eluralja a közélet, sőt sajnos a társadalompolitika színpadát is. *(Érdekes, hogy az elszakított területek magyarságán ez nem látszik)*

El kell ismerjem, hogy a hazai magyarság már lélekben is meg van rokkanva. Gerincét felpuhította a kádár korszak, s a maradék erkölcsi tartását a globál-kapitalizmus kíméletlen profitéhsége rombolta le. A magyarság identitástudata, önvédő reflexei, és a bevált alkotmányosságához való ragaszkodása helyébe a szocializmus akolmelegének a visszasírása költözött. Ebben a szörnyen eltorzult értékrendű világban, s az államunk importált hatalmi rendjében, sőt a hazugságra épülő pártpolitikai színházban, még maga a Nemzet is elavult fogalomná lett. Pedig csak egy jól képzett és bátor nemzet adhatja vissza a magyar szavak igazi értelmét, s a közjó igazságosságát, a harmóniát és a létbiztonságot!

Bene Gábor

Nemzeti InternetFigyelő (NIF)